

کلام رهبری

حوزه علمیه هم برای این که پیشرفت کند و از جمود خارج شود، باید روش‌های علمی‌ای را به دست آورد که در دانشگاه معمول است. امروز بمذالنه حوزه در این جهت پیشرفت‌های زیادی کرده است. این، آن وحدت مورد نظر امام است. این، آن خصوصیتی است که می‌تواند همه‌ی کشور - هم حوزه و هم دانشگاه - را به کمال مطلوب برساند. یکی از راه‌های خوب هم، حضور آقایان روحانیون در دانشگاه‌هاست. بسیار کار خوبی است. حضور عالمانه، به صورت تدریس و به صورت ارشاد و راهنمایی و با احتیاط تبادل دانشجویان بین حوزه و دانشگاه و جلسات همفکری مشترک برای کارهای گوناگون؛ که این روشها و کیفیت کار را خود دانشجویان و خود جوانان بهتر می‌دانند که چه کار باید بکنند، تا آن مقاصد عملی شود. امروز بمذالنه جامعه، جامعه‌ی متحول و متحرک است.

۱۳۷۳/۹/۲۷

صفحه دوم

وحدتی از جنس شعار

صفحه سوم

ابر بحران صندوق‌های باز نشستگی

صفحه چهارم

علامه قبول شدم

به وقت جمع خوانی مؤذنان انقلابی جامعه

عربستان توازن قوای منطقه را متحول می‌کند؟

بررسی دیدار عربستان سعودی و چین

علی قنبریان

عضو فعال انجمن در دانشکده

دیدار عربستان سعودی و چین واکنش‌های متفاوتی از سوی جریان‌های مختلف داشته است. در ادامه به اختصار به برخی از این واکنش‌ها اشاره و جوانب متعدد این دیدار بررسی می‌شود.

اصلاحاتی که باید اصلاح شوند

در میان واکنش‌ها به این دیدار، موضع اصلاح طلبان و هجمه‌ای که از سوی آنان در رسانه‌ها منعکس شده مورد توجه است. بدون تردید می‌توانیم بگوییم این موضع‌گیری اصلاحاتی‌ها در مواجهه با چین، همچون گذشته کاملاً اشتباه است. بگذارید با هم برویم به دوران روحانی و موارد را بررسی کنیم: شی جین پینگ اولین رئیس دولتی بود که پس از برجام به قصد دیدار به ایران آمد. اتفاقاتی که در این دیدار برای چینی‌ها رقم خورد خوشایند آنها نبود. از تقلیل دیدار سه روزه به یک روز تا اسکورت نکردن چینی‌ها و حتی خراب بودن دستشویی! و مهم‌تر از همه این‌ها امضا نکردن هیچ‌گونه قراردادی با چین توسط دولت روحانی در آن دیدار. در حالی که در تحریم‌های گذشته این چینی‌ها بودند که به ایران کمک کرده بودند. پس از دیدار با ایران چینی‌ها تغییر رویه می‌دهند و دولت روحانی تحت فشار قرار می‌گیرد. نمونه بارز آن واکنس ندادن به ایران در زمان حسن روحانی بود. در حالیکه با انتخاب رئیسی سیل واکنس به ایران سر ریز شد. هم اکنون هم اصلاحاتی‌ها هستند که فریاد پیوستن عربستان به دیپلماسی جهانی علیه ایران را سر می‌دهند.

ناکارآمدی ژست عزت انقلابی دولت سیزدهم!

توییت معاون سیاسی ابراهیم رئیسی مبنی بر یاد آوری به چینی‌ها، سریع‌ترین واکنش دولتمردان رئیسی به موضع‌گیری چین نسبت به ایران بود. به دنبال این واکنش نطق سخنگوی دولت و واکنش شخص رئیس جمهور نیز نمایان شد. شاید بد نباشد به

چندانی با دیگر دول ندارد. بی شک مادامی که به اصلاحات ساختاری تن ندهیم همین آش و همین کاسه خواهد بود. بدون اصلاحات ساختاری، اساساً مواضع اصلاح طلبان دوران روحانی و یا دولتمردان انقلابی رئیسی تفاوتی ندارد و در راستای منافع کشور قرار نمی‌گیرد.

این نکته اشاره کنم که در روابط بین‌المللی دول مختلف، پیروی از اصل سیاست جنگل در دیپلماسی رایج است. به این معنا که هرکشوری در راستای دستیابی به بیشترین منافع اقدام می‌کند. بنابراین این امکان وجود دارد که چینی‌ها در آن اجلاس و موضع‌گیری‌های خود از همین اصل پیروی کرده و در ادامه حتی حاضر به عقب نشینی ولو به ظاهر، در موضع خود نسبت به ایران باشند. فارغ از تمام تصمیم‌گیری‌های دولت، باید به این نکته حیاتی اشاره کرد که دولت رئیسی در غفلت از اصلاحات ساختاری تفاوت

تأثیر عکس العمل آمریکا و ایران بر روابط عربستان با چین

آنچه در اخبار چند روز اخیر پیدا است، حکایت از اعمال سیاست‌های تبیهی از سوی ایالات متحده برای سعودی‌ها دارد. با این همه به نظرم نه واکنش‌های آمریکا و نه ایران، هیچ کدام جلوی بلندپروازی‌های عربستان را نخواهد گرفت. منطق ابرقدرتی آمریکا اقتضا می‌کند تا با هر حرکت چینی‌ها در عرصه بین الملل حساسیت نشان داده و احساس خطر کند.

عربستان عضو جدید بریکس؟

عربستان رؤیای پیوستن به بریکس را دارد و اگر رؤیایش عملی شود تحولات مهمی در منطقه رخ می‌دهد. کشوری که در حال حاضر طرف تفاهم مشترک با چین است، یعنی سعودی به همراه سران عرب، ۳۰۰ میلیارد دلار مرادوه تجاری با چینی‌ها دارد. این در حالی است که میزان مرادوات تجاری ایران با چین کمتر از ۳۰ میلیارد دلار است. این موضوع را چین به خوبی می‌داند و انتظار می‌رود ایران نیز توجه به این نکته مهم داشته باشد. بی‌شک اقتصاد اولویت است و چین طبق قاعده سیاست جنگل دیپلماسی در دیدار با سعودی‌ها در مورد ایران موضعی دارد که حتی ممکن است بعد از آن عقب نشینند.

توازن و ما ادراک توازن

مثل روز روشن است که حکمرانی در دنیای آینده، هنر ایجاد توازن میان آمریکا و چین است. این اصل را عربستان درک کرده و متناسب با آن در صحنه سیاست خارجی عمل می‌کند. اما ایران چه دولت و چه مردم با این اصل ناسازگار هستند. ضد آمریکایی بودن دولت و ضد چینی بودن مردم. هر دو برخلاف این اصل در حرکت هستند. این درک ناصحیح به مثابه نادیده گرفتن نظم کنونی و عدم اتخاذ تصمیم درست می‌باشد و می‌تواند پیامدهای نامطلوب به ارمغان آورد.

وحدتی از جنس شعار

بررسی وحدت حوزه و دانشگاه

عیسی روزگرد
عضو فعال انجمن در دانشکده

۲۷ آذرماه با توجه به سالروز شهادت دکتر مفتاح، روز وحدت حوزه و دانشگاه است. وحدت یکی از اصلی‌ترین امور میان جامعه و به خصوص جامعه‌ی اسلامی است. همانند وحدتی که پیامبر در مدینه میان اقشار مختلف شهر برقرار کرده بود؛ که نتیجه آن را در جنگ احزاب می‌بینیم.

هدف از وحدت

اصلی‌ترین هدف وحدت، استفاده از مبانای و وجوه مثبت جوامع مورد هدف می‌باشد. جامعه آرمانی را می‌توان با جمع جنبه‌های مثبت اجتماع گوناگون و درکنار آن نفی مبانای منفی جوامع به دست آورد. چرا که یکی از اصول وحدت تعاون است. خداوند متعال می‌فرماید: «وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ» هدف اتحاد حوزه و دانشگاه نیز استفاده از نقاط قوت دانشگاه در حوزه و بالعکس آن است.

البته هدف جامع‌تر از وحدت حوزه و دانشگاه، تربیت نسلی برای ایران قدرتمند است.

افتراق دو حوزه

جدایی حوزه و دانشگاه از جدایی علم از دین شروع شد. زمانی که اروپاییان علم را همراه با سیاست وارد کشور کردند؛ از یک سو به دنبال جدایی دین از سیاست بودند و علوم را در اختیار حوزویان قرار نمی‌دادند، از سوی دیگر حوزویان افراطی نسبت به علوم بدبین بودند و پذیرای علوم نبودند. بنابراین هردوی دانشگاهیان و حوزویان از هم بیزار شدند و علوم ایزاری شد در دست ضد دین.

دکتر مفتاح که خود هردوی علوم دانشگاه و حوزه را آموخته بود، معتقد

بود دانشگاهیان با فراگیری علوم اسلامی و ایجاد تقوا می‌توانند در جهت تربیت متخصصان سالم حرکت کنند. وی همچنین معتقد بود حوزویان باید به علوم روز مسلط شوند و از این راه در تبلیغ معارف الهی، گام بردارند. ایشان به خوبی آینده‌ی جدایی علم از دین را پیش‌بینی کردند و فرمودند: «اگر بین دو قشر روحانی و دانشگاهی اختلافی پدید آمد و قشر روشن فکر برای خود راهی پیش گرفت و قشر مذهبی راهی دیگر، مطمئن باشید اولین مرحله شکست و عقب نشینی و بدبختی همین جاست.»

وحدت دو حوزه در انقلاب و کلام بزرگان

این جدایی که رخ داده درحالی است که حضرت آقا بارها در سخنانی که با دانشجویان و طلاب داشتن تأکید کردند که نباید نسبت به واردات همه چیز بدبین بود و می‌توان علوم غربی را بومی سازی کرد. انقلاب اسلامی یعنی حرکت پایا پای علم و دین. یعنی همدلی حوزه و دانشگاه. یعنی علمی را که امروز حوزه‌های علمیه می‌خواهند فرا بگیرند، دانشگاهیان به آنها تعلیم دهند. دین و معرفت دینی را هم که دانشگاهی‌ها احتیاج دارند، علمای حوزه به آنها تعلیم دهند. حضور نمایندگان روحانی در دانشگاه‌ها، همین است. این یکی از بهترین و طبیعی‌ترین وحدت‌هاست. حضرت امام نیز فرمودند: «من بزرگ‌ترین پیروزی را آشتی بین دانشگاه و مدارس علمی می‌دانم.»

نقدی بر نظام حوزه و دانشگاه

اکثر دانشجویان بر این باورند که طلبه‌ها در حوزه از آن حقوقی که دانشگاه به دانشجویان می‌دهد برخوردار می‌باشند. درحالی‌که می‌توان گفت حوزه با محدود کردن و گرفتن آزادی اندیشه مانع از به روز ماندن طلبه می‌شود. بعضی از حوزه‌ها در حدی به افراط کشیده شده‌اند که حتی تلفن همراه طلبه را نیز از آن می‌گیرند و طلبه‌ای سنتی و بدون استقلال می‌سازند. این در حالی است که رهبر معظم انقلاب در آغاز بیست و پنجمین سالگرد انقلاب اسلامی، پیام جنبش نرم‌افزاری را مطرح کردند. با این سبک حوزه‌ها نمی‌توانند کسانی همچون حضرت امام و میرزای شیرازی را تحویل جامعه دهند. همچنین باید توجه داشت دانشگاه و دانشجو همواره باید علاوه بر جنبه علمی جنبه روحی خود را نیز تقویت کند و این ارتباط و وحدت میان حوزه و دانشگاه سبب رشد معنوی و جنبه روحی دانشجویان و از آن طرف به روز شدن تفکر حوزه و طلاب علوم دینی می‌شود.

گره‌گشایی افتراق

ایجاد وحدت بین حوزه و دانشگاه نیاز به برنامه‌ریزی دارد. برای این مسئله در ابتدا باید بین دو گروه طلاب و دانشجو همدلی شکل بگیرد. وقتی همدلی شکل بگیرد و از مشکلات یکدیگر گره‌گشایی کنند این دید نامطلوب رفع شده و راه وحدت هموارتر می‌شود. از جمله مسائل اصلی برای همدلی، رأفت روحانیان حاضر در دانشگاه‌ها است. اگر روحانیان با دانشجویان صحبت کنند و مسائل دانشجویان را جویا شوند، دید نسل جوان نسبت به روحانیت متحول می‌شود و ارتباط شکل می‌گیرد. همچنین می‌توان با ایجاد برنامه‌های مشترک مانند المپیاد، اردو و جشنواره بین طلاب و دانشجویان راه آشنایی دو گروه را فراهم کرد. در مجموع برای ایجاد وحدت راهکارها بسیار است. اما آنچه مهم است عزم مسئولین و قشر روحانیت برای گام برداشتن در جهت این وحدت است.

آبر بحران صندوق‌های بازنشستگی

گزارش جلسه کارشناسی موضوع محوری دانشکده

مهديه احمدی

دبیر مالی انجمن در دانشکده

بحران‌هایی که دیر یا زود به تأمین اجتماعی هم می‌رسند.

آقای محمدحسین مرادی به این چالش‌ها پرداختند و فرمودند: از نشانه‌های وجود بحران می‌توان به کسری نقدینگی بالا، زیاد بودن ارزش فعلی تعهدات آینده و کاهش نسبت پشتیبانی اشاره کرد. روزبه‌روز وابستگی صندوق‌ها به بودجه‌ی عمومی دولت‌ها برای حفظ پایداری مالی صندوق‌ها افزایش می‌یابد. چهار صندوق بازنشستگی کشوری، بازنشستگی فولاد، بازنشستگی نیروهای مسلح و بازنشستگی وزارت اطلاعات در سال جاری حدود ۲۱۷ همت اعتبار از بودجه عمومی دولت دریافت کرده‌اند. اما خوشبختانه این کسری هنوز گریبان‌گیر صندوق سازمان تأمین اجتماعی نشده‌است. در صورت عدم اصلاح سازمان تأمین اجتماعی در آینده‌ای نه چندان دور این صندوق هم به مشکل می‌خورد.

کاهش بسیار زیاد نسبت پشتیبانی در شرایطی که باید به ازای هر فرد مستمری بگیر (بازنشسته) حداقل ۳ نفر بیمه پرداز وجود داشته باشد، اما آمارها نشان می‌دهد که در صندوق کشوری و لشگری به ازای هر مستمری بگیر کمتر از یک نفر وجود دارد. درصد تأمین اجتماعی به ازای هر نفر ۴/۵ بیمه پرداز وجود دارد که الان نسبت به سایر صندوق‌ها شرایط مناسبی دارد اما باید برای

آینده آن برنامه‌ریزی مناسب داشته باشیم. صندوق روستائیان و عشایر به ازای هر فرد بازنشسته ۱۲/۷ نفر بیمه پرداز دارد که دلیل آن جوان بودن این صندوق نسبت به سایرین است. عوامل مؤثر بر بحران صندوق‌ها عبارت است از: تورم مزمن و بیکاری، کاهش جمعیت جوان و تعداد سالمندان، تحمیل طرح‌ها و قوانین کارشناسی نشده و بخشنده، عدم پرداخت تعهدات قانونی دولت‌ها، سرمایه‌گذاری غیربهبوده و ناکارآمد، مشکلات مدیریتی صندوق‌ها، نبود نهاد ناظر و سیاست‌گذار.

جمعیت مهم اما کم توجه

کارشناس مرکز پژوهش‌های مجلس گفت: سن امید به زندگی در سال‌های اخیر افزایش داشته و به ۷۶ سال رسیده اما سن بازنشستگی تغییر چندانی نداشته است. اگر بخواهیم مقایسه‌ای با سال ۵۴ انجام دهیم می‌بینیم نسبت به آن سال‌ها که سن امید به زندگی ۵۵ سال بوده، متوسط سن بازنشستگی ۵۳ سال بوده‌است. برخلاف معمول، با وجود اینکه سن امید به زندگی ۲۱ سال افزایش یافته اما متوسط سن بازنشستگی حدود دو سال کاهش یافته است! این یعنی اتلاف منابع و افزایش تعداد افرادی که در سن پایین بازنشسته شده و برای گذران وقت

خود به مشاغل پاره وقت می‌پردازند. بازنشستگی‌های پیش از موعد دردی است که دولت‌ها گریبان‌گیر خودشان کرده‌اند و هر ساله نسبت به سال‌های گذشته نیز افزایش می‌یابد. به شکلی که تعداد افرادی که قبل از موعد بازنشسته می‌شوند از سایرین که بعد از ۳۰ سال بازنشسته می‌شوند بیشتر است.

عبور، نیازمند راه حل

دکتر مرادی به راه‌حل‌های عبور از این بحران نیز اشاره کردند: احیای سیاست‌گذاری و نظارت بر عملکرد صندوق‌ها، اصلاح قوانین دارای بار مالیاتی مثل بازنشستگی پیش از موعد و عنوان کردن برخی از مشاغل به عنوان سخت و زیان آور، رفع موانع واگذاری بنگاه‌ها و... مشکلاتی که امروزه گریبان صندوق‌های بازنشستگی را گرفته و سبب بحران جدی در کشور شده است باید به سرعت پیگیری شود و نیازمند برنامه‌های مدون و اصولی است. برنامه‌ای که از اینکه روزی ما هم مثل یونان مجبور شویم برای کسری این آبر بحران جزایر و منابع کشورمان را به حراج بگذاریم، جلوگیری کند.

در دو سال گذشته انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشکده علوم اجتماعی به مسئله جمعیت پرداخته بود و به نتایج خوبی هم رسید. شورای امسال با توجه به فرمایشات رهبری و با توجه به اهمیت بسیار زیاد تأمین اجتماعی در معیشت مردم، این موضوع را محور خود قرار داده‌است. و به همین علت جلسه کارشناسی با حضور جناب آقای دکتر محمدحسین مرادی «کارشناس گروه علمی رفاه و تأمین اجتماعی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی» با محوریت بررسی چالش‌های پیش روی صندوق‌های بازنشستگی در تاریخ ۲۳ آذر ۱۴۰۱ برگزار شد. در ادامه مشروح این جلسه را می‌خوانید:

آقای مرادی در ابتدای صحبت‌هایشان بیان کردند: صندوق‌های بازنشستگی در پاسخ به اعتراضات مردمی پس از جنگ جهانی دوم تشکیل شدند. در سال ۱۲۸۷ با تصویب قانون وظایف، اولین قدم‌ها برای ایجاد صندوق‌های بازنشستگی در ایران برداشته شد. اولین سیستم بازنشستگی به شکل امروزی با نام دایرة تقاعد سال ۱۳۰۱ در وزارت مالیه تشکیل شد.

طبق اصل ۲۹ قانون اساسی دولت موظف است خدمات تأمین اجتماعی را برای همه اقشار مردم فراهم کند.

۱۸ صندوق بازنشستگی در حال حاضر در کشور وجود دارد. از این تعداد ۴ صندوق زیرمجموعه وزارت رفاه و بقیه صندوق‌ها زیر مجموعه دستگاه‌های دیگر است. بیشترین سهم بیمه شدگان را صندوق تأمین اجتماعی با ۷۵٪ دارد که از زیر مجموعه‌های وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است. مبنای کسر حق بیمه در صندوق تأمین اجتماعی حقوق دریافتی بیمه شده است که نباید از حداقل حق بیمه که در هر سال توسط شورای عالی کار اعلام می‌شود کمتر باشد.

علامه قبول شدم

روایت یک ورودی ۱۴۰۱ از حال و هوای دانشکده علوم اجتماعی

نوید چکی زاده

عضو فعال انجمن در دانشکده

بعد از انتشار دفترچه کنکور، اسم علامه را مرتب می‌شنیدم. اولویت اولم را مطمئن نبودم که قبول می‌شوم یا نه؛ بنابراین لیستی از اولویت‌های بعدی که علامه هم یکی از آنها بود در ذهنم می‌گذشت. علامه قبول شدم... اولویت اولم را نیاوردم اما در بزرگ‌ترین دانشگاه علوم انسانی قبول شدم. شهر خودم را نیاوردم اما در پایتخت قبول شدم و... با این جملات خودم را دلداری می‌دادم. ۱۴مهر قصد تهران کردم. از دیار کوچکم باید دل می‌کنم و... نمی‌دانم چقدر موفق بودم. با کمی دلشوره، اما لبریز از امید و انرژی و اینکه قرار است در تهران جدی‌تر درسم را ادامه دهم و هزاران فکر دیگر این تپیی در سرم... به راه افتادم. کاش ورودی ۱۴۰۱ نبودم. به تهران رسیدم. در میان هم همه مردم و راننده‌های تاکسی از اتوبوس پیاده شدم. پایم را که از رکاب اتوبوس پایین گذاشتم حس عجیبی داشتم که اصلاً قابل وصف نبود. حتی برای خودم. سوار مترو شدم. پر از آدم بود. همه چسبیده به هم. هیچ کس فرد دیگری را نگاه نمی‌کرد و با کسی کاری نداشت. مردم انگار از چیزی ناراحت بودند. همه به تلفن همراه‌شان نگاه می‌کردند. بعضی هم سقف را نگاه می‌کردند؛ اما من همه را نگاه می‌کردم... با کلی مشقت دانشگاه را پیدا کردم. سر در دانشگاه را با حال عجیب و کلی ذوق نگاه می‌کردم. عکسی گرفتم و برای خانواده‌ام فرستادم. خواستم وارد شوم که نگهبان آنجا توی ذوقم زد و با همان حال عجیب مرا برگرداند. آدرسی در گوشیم زد و گفت دانشکده علوم اجتماعی اینجا نیست. من که نفهمیدم چیشد! بلاخره به دانشکده رسیدم. قیافه

اندکی آرام گرفتم. با خودم فکر می‌کردم که دانشجویها به دانشگاه می‌روند که درس بخوانند، اما انگار بعضی از آنها به دنبال چیزهای دیگری بودند. همه کلاس‌ها خالی، تاریک، بی روح و سرد بودند. نه کسی از بچه‌ها را شناختم و نه می‌دانستم باید چکار کنم. الان نزدیک به سه ماه است که از آن وقایع گذشته و من کمی دیگر از ترم یکی بودن در می‌آیم. اتفاقات خیلی بدی در این مدت افتاد. خیلی‌ها ناراحتند و عزادار فرزندان‌شان هستند. در دانشکده‌ام گاهی جمععاتی شکل می‌گیرد. این بار دیگر سوت نمی‌زنند و پایکوبی نمی‌کنند. عکس‌هایی در دست‌شان است که همه فرزندان ایرانند. تصویری که از دانشگاه داشتیم را در این مدت، در علوم اجتماعی ندیدم. شاید تصور اشتباه بوده. نمی‌دانم! اما این را خوب می‌دانم که اگر ورودی ۱۴۰۱ نبودم خیلی از این صحنه‌ها را نمی‌دیدم. اما... امید را نمی‌شود از پیکر انسان زنده بیرون کرد. من امید دارم پس من زنده‌ام. اوضاع کمی تغییر کرده. اما من منتظر روزهای بهتر می‌مانم. امید دارم که روزی علامه دوباره راهش را پیدا می‌کند. دوباره دغدغه همه دانشجویان، فقط دانش جویی می‌شود.

به وقت جمع خوانی مؤذنان انقلابی جامعه

زهره سادات شهیدی

دبیر فرهنگی انجمن در دانشکده

کتاب «طرح کلی اندیشه اسلامی در قرآن» اثری ارزشمند از رهبر معظم انقلاب اسلامی است.

این کتاب شرح سخنان ایشان در سال ۱۳۵۳ در مسجد امام حسن مجتبی (ع) شهر مشهد مقدس است.

این اثر در راستای احیای تفکر اسلامی و بیانگر نظام فکری ایشان و هدف از آن ایجاد یک نظام اسلامی است.

در این کتاب با مسائل بنیادینی همچون ایمان، توحید، نبوت و ولایت آشنا می‌شویم؛ بنابراین می‌توان گفت خواندن این کتاب برای دانشجوی جوان انقلابی یکی از واجبات است. آگاهی هرچه بیشتر جوانان از اصول اساسی اسلام، با استنباط قرآن و داشتن نگاهی نو به مفاهیم دینی، نه تنها کارایی مؤذن جامعه را بالاتر می‌برد؛ بلکه به دوری از داشتن نظرات شخصی درباره اسلام نیز کمک می‌کند.

یکی از جلسات انجمن اسلامی دانشجویان مستقل تحت عنوان «حلقه‌های مطالعاتی» است. در این جلسات جمع خوانی کتاب‌هایی همچون طرح کلی را داریم که با بررسی مسائل کتاب و نکات مربوطه به بسیاری از شبهات روز جامعه پاسخ داده می‌شود. همچنین بستر بسیار خوبی را برای بیان سوالات ذهنی، بحث‌ها و چالش‌های ما جوانان فراهم می‌کند تا بتوانیم به نحو احسن و با رجوع به منبعی موثق، پاسخی برای سوالاتمان بیابیم.

شهید بهشتی (ره):

دانشجو مؤذن جامعه است و اگر خواب بماند نماز امت قضا می‌شود.

حواسمان باشد چنین فرصت‌های نابی را از دست ندهیم تا فردا روز نگوئیم نماز امتمان به خاطر خواب ماندن ما قضا شد.

برای دریافت اطلاعات بیشتری می‌توانید به دفتر انجمن مراجعه کرده و زین پس در این جلسات پررنگ معنوی شرکت کنید.

شناسنامه نشریه

گاهنامه فرهنگی اجتماعی سیاسی دغدغه | صاحب امتیاز: انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه علامه طباطبائی (ره) دانشکده علوم اجتماعی

مدیر مسئول و سردبیر: محمدمبین برغمندی | جانشین سردبیر: مهدیه احمدی | ویراستار: حنا سادات مطلبی

صفحه آرا: سارا حائری | هیئت تحریریه: علی قنبریان، عیسی روزگردد، مهدیه احمدی، نوید چکی زاده، زهره سادات شهیدی